

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 540/2022
01.06.2022. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Дубравке Дамјановић, Милене Рашић, Драгана Аћимовића и Светлане Томић Јокић, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Немањом Симићевић као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела угрожавање сигурности из члана 138. став 2. у вези става 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА—адвоката Драгана Лазаревића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Нишу К.бр.871/21 од 18.01.2022. године и Вишег суда у Нишу Кж1 бр.116/22 од 14.03.2022. године, у седници већа одржаној дана 01. јуна 2022. године, једногласно је донео:

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА—адвоката Драгана Лазаревића, поднет против правноснажне пресуде Вишег суда у Нишу Кж1 бр.116/22 од 14.03.2022. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Нишу К.бр.871/21 од 18.01.2022. године, окривљени АА је оглашен кривим да је извршио кривично дело угрожавање сигурности из члана 138. став 2. у вези става 1. Кривичног законика и осуђен на новчану казну у одређеном износу од 150.000,00 динара.

Истом пресудом, окривљени АА је обавезан да суду надокнади трошкове кривичног поступка о чијој висини ће суд одлучити посебним решењем.

Пресудом Вишег суда у Нишу Кж1 бр.116/22 од 14.03.2022. године, усвојена је жалба Основног јавног тужиоца у Нишу па је преиначена пресуда Основног суда у Нишу К.бр.871/21 од 18.01.2022. године у делу одлуке о казни, тако што је Виши суд у Нишу окривљеног АА за кривично дело угрожавање сигурности из члана 138. став 2. у вези става 1 КЗ, за које је наведеном пресудом оглашен кривим, осудио на казну затвора у трајању од три месеца, док је првостепена пресуда у непреиначеном делу остала неизмењена.

Захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног АА–адвокат Драган Лазаревић због повреде закона из члана 438. став 1. тачка 10) у вези члана 453.ЗКП, против пресуда Основног суда у Нишу К.бр.871/21 од 18.01.2022. године и Вишег суда у Нишу Кж1 бр.116/22 од 14.03.2022. године, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји захтев, укине и првостепену и другостепену пресуду и предмет врати на поновно суђење с тим да се суђење одржи пред потпуно новим већем или да преиначи обе пресуде. Иако је захтев формално поднет против обе наведене пресуде, из образложења произилази да се захтевом побија само пресуда Вишег суда у Нишу Кж1 бр.116/22 од 14.03.2022. године.

Врховни касациони суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу, сходно одредби члана 488. став 1. Законика о кривичном поступку, па је у седници већа, коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештавања Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета и правноснажне пресуде против којих је захтев за заштиту законитости поднет, те је након оцена навода изнетих у захтеву, нашао:

Указујући на повреду закона, бранилац окривљеног наводи да је Виши суд у Нишу преиначио првостепену пресуду којом је окривљени осуђен на новчану казну у износу од 150.000,00 динара тако што је окривљеног осудио на казну затвора у трајању од три месеца, дакле строжију казну, чиме је учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 10) ЗКП. По наводима захтева за заштиту законитости, у конкретном случају другостепени суд је могао испитати првостепену пресуду само у оквиру основа дела и правца побијања.

По оцени Врховног касационог суда захтев за заштиту законитости је неоснован.

Одредбом члана 453.ЗКП је прописано да ако је изјављена жалба само у корист оптуженог, пресуда се не сме изменити на његову штету у погледу правне квалификације кривичног дела и кривичне санкције.

У конкретном случају, из списка предмета произилази да је жалбу на првостепену пресуду Основног суда у Нишу К.бр.871/21 од 18.01.2022. године поднео заменик ОЈТ у Нишу, због одлуке о кривичној санкцији, са жалбеним предлогом да се побијана првостепена пресуда преиначи у погледу одлуке о кривичној санкцији те да се окривљеном уместо новчане казне изрекне казна затвора.

Како је дакле жалба против првостепене пресуде изјављена на штету окривљеног а жалбе у корист окривљеног није било, то нису испуњени услови за примену одредбе члана 453.ЗКП, због чега побијаном пресудом Вишег суда у Нишу није учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 10) ЗКП како се то неосновано истиче у поднетом захтеву.

Из наведених разлога, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА–адвоката Драгана Лазаревића, одбијен је као неоснован.

Са свега изложеног, а на основу одредбе члана 491. став 1. ЗКП, донета је одлука као у изреци пресуде.

Записничар-саветник
Немања Симићевић, с.р.

Председник већа-судија
Невенка Важић, с.р.

За тачност отправака
Управитељ писарнице
Марина Антонић